

внимателно да ся гляда та да ся не храни съ тврѣдѣ ягкѣ хранѣ.

Врѣмя-то за пръвы-ты зѣбы става еще полично отъ това, че дѣте-то чтомъ ся едобые съ зѣбы стане врядно да ся храни вече съ хранѣ поягкѣ отъ досегашно-то си майчино млѣко, та така може да ся *отбие отъ нѣнкѣ*.

Дѣте-то обыкновенено ся дои толкова врѣме, колкото го е носила майка му въ корема си, сир. до девять мѣсяца. Чтомъ ся измине това врѣме па излѣзѣтъ на дѣте-то пръви-ти зѣби, вече быва да ся приучи то на другѣ хранѣ. Не трѣбува да ся чяка да излѣзѣтъ всичкы зѣбета, зачто-то то бы траяло много врѣме, па освѣнь това то не бы понесло и на дѣте-то, което като понарасте не ще има доволнѣ хранѣ, а то бы поврѣдило пакъ майкѣ-тѣ и крѣмилницѣ-тѣ. Тука изобщо не може ся опрѣдѣли нѣчто опрѣдѣлено, нѣчто извѣстно. Кога да ся отбие дѣте отъ нѣнкѣ гляда ся повече на зѣбы-ты му, а не на възраста му. При това трѣбува да ся гляда еще и какво е дѣте-то, ягко ли е или е слабо, или е пакъ болнаво.

Отбіешъ ли дѣте-то много рано, то лесно ще трѣгне назадъ и ще заливѣе. Тѣжъ погрѣшкѣ нѣкои си залѣгаты да оправять съ другѣ погрѣшкѣ като даватъ на дѣте-то ягкѣ чорбѣ отъ мясо, или яйца, вино, пиво и другы такыва ягкы ѣстия и пития, а отъ това здравие-то на дѣте-то естественно трѣгне еще поназлѣ. Слабичкый стомахъ на дѣте-то отъ тѣжъ ягкѣ хранѣ еще повече ослабѣе и ся похаби, и онова весело понапрѣжъ дѣтенце ся покриви и полиши, чясто поврѣща, или ту ся запече, ту ся продрище. И на всичко това